

§§ 31 a 32 n. z. Tyto paragrafy týkají se dle svého zařazení do oddílu II. nemoc. zák. a dle jeho nadpisu o k r. n e m o c. p o k l a d e n a n e n í normy, jež by ustanovení ta byla vztáhla na zapsané pomocné pokladny, zejména není takového ustanovení v zákoně o zapsaných nem. pokladnách ze 16. července 1892 č. 202 ř. z. Naopak plyne z § 60. zák. nemoc. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. (nyní již v rámci nemoc. zákona zrušeného čl. XXV. zák. č. 268/1919), jenž dle § 7 prve cit. zákona jest směrodatným pro úpravu stanov zapsaných pom. pokladen, že na pom. pokladny, stejně jako na spolkové pokladny, neplatí §§ 5 a 9, jakož i předpisy H., III. a IV. oddílu cit. nemoc. zákona, tudíž ani §§ 31 a 32, zařazené právě do oddílu II. n. z.

Ve stížnosti není přímého tvrzení, že by tu bylo přihlašovací povinnosti § 31 a že by regresní nárok pokladny byl vyplynul ze zanedbání této povinnosti přihlašovací, nýbrž stížnost hledí sporný nárok pokladny odůvodniti touto úvahou: »Je-li zaměstnavatel, který nedostojí přihlašovací povinnosti ohledně dělníka, podléhajícího nemoc. pojištění, zavázán nahraditi pokladně veškeren náklad, který dle zákonných nebo statutárních předpisů učinila na osobu nepřihlášenou nebo přihlášenou teprve po onemocnění, pak jest zajisté dle § 32 n. z. uznati povinným náhradou i takového zaměstnavatele, kterýž, aniž k tomu byl nucen, přes to zaměstnance nebo služebnou osobu k nemoc. pojištění přihlásil, když osoba ta byla již nemocna a to vědomě a s úmyslem, aby náklady nemoci přesunul na pokladnu.« Tím zřejmě míní, že zaměstnavatele, který vědomě přihlásí nemocného zaměstnance, aby náklady nemoci převálil na pokladnu, stihají dle § 32 stejné následky jako onoho, jenž přihlašovací povinnosti nedostál.

Těmito vývody, jež se zabývají výkladem § 32, nemohl se nss zabývat, poněvadž v konkrétním případě, hledě k předchozím úvahám, se nedostává podkladu pro interpretování § 32 po stránce materielně právní, když vysloveno, že § 32 na sporný případ vůbec se nevztahuje. Ježto pak stížnost kromě § 32 neuplatnila jiného právního pramene pro svůj sporný nárok, nelze shledati nezákonným, když žal. úřad odepřel sporný případ posouditi dle tohoto § 32 n. z.

### Č. 5730.

**P o z e m k o v á r e f o r m a:** Není nezákonností ani vadou řízení, vyřídí-li stpů žádost za propuštění půdy ze záboru podle § 11 zák., aniž vyřeší otázku patronátních břemen a aniž vypoví nucený nájem na propuštěných pozemcích váz noucí.

(Nález ze dne 4. června 1926 č. 9163.)

**V ě c:** Samuel a Eva W. v B. proti státnímu pozemkovému úřadu stran nároku dle § 11 z. z.

**V ý r o k:** S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

**D ů v o d y:** Nař. rozhodnutím bylo st-lům dle § 11 zák. zák. propuštěno ze záboru 150 ha 22 m<sup>2</sup> půdy zemědělské a 43 ha a 52 m<sup>2</sup> půdy jiné; žádost o propuštění půdy nad tuto výměru byla zamítnuta.



Při rozhodování o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané byl nss veden těmito úvahami: — — — — —

Stížnost mimo jiné vytýká, že 1. žal. úřad nevyřešil ve svém rozhodnutí otázku patronátních břemen a 2. že nebyl vypovězen nucený nájem parcel č. 649 a 655, takže st-lé nebudou moci propuštěné půdy zcela užívat.

ad 1. Jest sice pravda, že v tomto směru nař. rozhodnutí neobsahuje žádného ustanovení, avšak vzhledem k tomu, že stpú k meritornímu vyřešení otázky patronátních břemen vůbec není příslušným, ježto zákony o pozemkové reformě kompetenci v těchto záležitostech úřadům dosud příslušným neodňaly a stpú-u nepřikázaly, nelze v tom, že se žal. úřad nezmiňuje o vlivu, jaký vyřešení nároku dle § 11 záb. zák. bude mít na osud patronátních břemen, spatřovati ani nezákonnost ani vadnost řízení.

ad 2. Vytýká-li stížnost, že žal. úřad měl, propouštěje uvedené pozemky vlastníkům dle § 11 záb. zák. dříve vypovědět vnucený pacht na těchto pozemcích váznuocí, jest přihlédnouti k tomu, že založením vnuceného pachtu jest činnost stpú-u ve smyslu § 63 zák. příd. skončena a že se mu vůbec nedostává kompetence k nějakému dalšímu zasahování do soukromoprávního poměru, který založením vnuceného pachtu mezi vlastníkem zabrané půdy a vnuceným pachtýřem byl vytvořen; nemůže tedy stpú také zasahovati do tohoto poměru výpovědí za účelem zrušení vnuceného pachtu. Výpověď dle části I. c zák. náhr., jež ovšem může přivoditi předčasné zrušení pachtovního poměru, může se vztahovati jen na půdu přejímanou, ale nikoliv na půdu, kterou stpú ponechá vlastníku.

### Č. 5731.

**Administrativní řízení (Podk. Rus):** V administrativním řízení, v němž strana svéprávná a zletilá je zastoupena advokátem, lze výměry úřadu doručovati účinně též přímo do rukou strany.

(Nález ze dne 4. června 1926 č. 11.710.)

V ě c: Ivan B. v Mukačevě proti župnímu úřadu v Mukačevě o zbavení úřadu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím městského notářského úřadu v Mukačevě ze 13. září 1924 zavedla městská notářská rada proti st-li, býv. městskému lesnímu hajnému na základě § 90 zák. čl. XXII : 1886 disc. řízení pro nedovolené zcizování svěřeného mu lesního majetku. St-l byl současně suspendován a omezen na 1/3 svého kmenového platu.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovo odvolání z důvodů uvedených v rozhodnutí měst. notářského úřadu s tou změnou, že lesní personál župy berešské nepodléhá disc. řízení podle ustanovení zák. čl. XXII : 1886, nýbrž podle disc. předpisů schválených nařízením býv. uh. min. zemědř. z 12. ledna 1904 č. 105583/1903. V nař. rozhodnutí vyslovil pak žal. úřad dále, že ve smyslu § 38, odst. 1 bod b) a odst. 3 tohoto nařízení trestá st-le zbavením úřadu. Konečně nařídil žal. úřad měst.